FOTBAL

TOATE EFORTURILE PENTRU OBȚINEREA CALIFICĂRII

(Urmare din pag. 1)

ideea tactică care a marcat jocul reprezentativei în ultimii 3 ani. **Obligativitatea tuturor jucătorilor de a participa la momentele de apărare, abundența de pase la mijlocul terenului pentru păstrarea mingii devenit scop, atacuri sporadice purtate doar în 1—2—3 oameni** (bazate, în special, pe calitățile lor individuale, nu pe forța jocului colectiv). Teama de posibilitatea reeditării unor înfrîngeri severe, un anumit complex de inferioritate resimțit o vreme de antrenorii și de jucătorii noștri au condus la alegerea acestei concepții tactice. De fapt, despre ea auzisem mai de mult. Prima dată, în 1962, cu cîteva luni înaintea meciului cu Spania, de la Madrid, Teașcă, investit pe atunci selecționer unic, a pledat într-o ședință a biroului federal pentru adoptarea acestei maniere de joc. El spunea că este necesar, pentru a evita un eșec aspru la Madrid, să ținem mingea cam 70 de minute, nu pentru a ataca, ci pentru a-i frustra de balon pe jucătorii spanioli, pentru a-i pune astfel în imposibilitate să asedieze poarta noastră. Teașcă a pregătit în acest sens echipa pentru meciul de la Madrid. Dar strategia avea să eșueze, Di Stefano și coechipierii lui reușind atunci să păstreze ei mingea și să atace masiv. Precum se știe, deznodămîntul a fost trist. Situația fotbalului nostru din aceea vreme explică, dacă vreți, căutarea unor soluții tactice în stare să compenseze deficitul valoric, lipsa uzajului internațional, neîncrederea care paraliza chiar și pe cei mai buni jucători în partidele susținute în deplasare. Ulterior, nimeni n-a mai amintit de ideea lui Teașcă, nici măcar el, atunci cînd în 1967 a redevenit antrenor al echipei naționale pentru meciul Ungaria — România de la Budapesta. Și, iată, că în 1968 concepția este scoasă din nou la lumină și aleasă, de astă dată, ca mijloc constant de exprimare al echipei naționale. **Desigur, cu un alt nume, poate fără nici o legătură cu experiența anterioară, dar indiscutabil pornită din același sentiment de frică, din același complex de inferioritate, ca un fel de scut al săracului care vrea să nu mai primească lovituri puternice din partea celor tari.**

Se știe că a urmat o perioadă de rezultate în general mulțumitoare. Dar realizările au fost obținute nu în principal datorită tacticii, ci resurselor acestor băieți, din care, mulți superiori predecesorilor. Apoi, o asemenea tactică nu putea să aibă darul să potențeze valențele unor fotbaliști înzestrați deopotrivă și pentru apărare și pentru atac, apți de progres. Rezultatele, în general satisfăcătoare au împiedicat o bună perioadă de timp judecățile lucide. Și au făcut ca o asemenea contradicție să nu fie prea mult reliefată. **Din păcate, cultivarea reflexului de apărare și stingerea treptată a reflexului de atac au făcut echipa să nu mai știe și să nu mai poată juca ofensiv, nici măcar pe terenurile din țară, adică acolo, unde cu ani în urmă, în perioada de criză accentuată, ea izbutea să îngenuncheze, printr-un joc infernal, de regulă, în primele 20 de minute, adversari prestigioși. Exacerbarea jocului la mijlocul terenului, cu intenția de a distruge timpul, de a pasa de la unul la altul, fără să se construiască veritabile acțiuni de atac sau de contraatac, fără să se spargă sau să se dezechilibreze dispozitivul defensiv advers, a fost și este o orientare contrară cu zestrea naturală a fotbalistului român, precum și cu posibilitățile unor jucători de clasă ca Dembrovschi, Dinu, Dumitrache, Radu Nunweiller, Răducanu, Dumitru și alții.**

Să ne gîndim acum la perioada post-Mexic. Turneul final al C.M. a încheiat o etapă din existența echipei naționale. Antrenorul Angelo Niculescu ar fi trebuit să se gîndească la evoluția ei, la necesitatea realizării unui pas înainte. Începînd din vara anului 1970, tactica astăzi incriminată nu mai era justificată de absolut nimic, devenise de-a dreptul împovărătoare. Vechile temeri nu-și mai aveau rostul, elita fotbaliștilor români demonstrase că poate sta alături de elita jucătorilor din numeroase țări cu fotbal dezvoltat. Nimic nu mai justifica cantonarea în spațiul unei concepții născute cîndva pentru mascarea unui complex de inferioritate. Apoi, o echipă de fotbal este un organism viu, care trebuie să crească, să se fortifice. **Perfecționarea concepției de joc, depistarea și lansarea unor noi elemente capabile, iată cele două direcții pe care se canalizează eforturile oricărui antrenor, investit mai multă vreme cu responsabilitatea unei echipe.**

Prin prisma acestor date este normal să ne întrebăm dacă echipa națională s-a înnoit, în primul rînd, ca manieră de joc, după Mexic, dacă a progresat, pe ce direcții anume și prin ce mijloace ? **Evoluțiile ei ulterioare atestă că reprezentativa României a rămas după un an de la terminarea C.M. la aceeași exprimare tactică. Partidele disputate în acest răstimp n-au arătat preocupări sau acumulări proaspete. N-au evidențiat nici acum vreo tendință spre un joc echilibrat, intenția de a prețui în egală măsură momentele de atac și pe cele de apărare, distribuirea rațională în fața celor două porți, prin joc colectiv și constructiv, a întregului efectiv și potențial al echipei.** Nu s-a experimentat, de asemenea, posibilitatea integrării în lot și chiar în echipă a unor tineri valoroși remarcați în ultimul moment, menținîndu-se aceiași oameni, cu toată lipsa flagrantă de formă sportivă a unora cum a fost cazul lui Neagu. Or, era de datoria tehnicienilor să pregătească, măcar pentru cazurile de criză temporară de randament, alte soluții, cum tot astfel ar fi fost util să se apeleze la serviciile unor fotbaliști mai percutanți, mai dotați pentru lupta din careul advers. Ca ultim argument pentru necesitatea și oportunitatea restructurărilor, în scopul intrării într-o fază superioară a echipei naționale, după ultima ediție a C.M., aducem și faptul că **maniera de joc a acesteia a început să fie bine cunoscută de către toți adversarii.** Cunoscută și contracarată. De aceea, echipele de aiurea încearcă să se înnoiască periodic, caută alte soluții strategice, astfel, încît, jocul lor să aibă mereu ceva surprinzător, inedit, greu de neutralizat măcar o anumită perioadă. Or, nici din acest punct de vedere statu quo-ul nu mai avea suport.

Și acum să ne concentrăm atenția mai mult asupra meciului de la Bratislava, meci care justifică pe lîngă considerațiile de mai sus și o serie de referiri la chestiuni imediate. Am avut de înfruntat (lucru evident pentru sutele de mii de telespectatori iubitori ai fotbalului) un adversar bun, dar, paradoxal, puțin periculos și chiar vulnerabil.

LA BRATISLAVA NE-A DOMINAT PROPRIA NOASTRĂ IDEE CĂ TREBUIE SĂ FIM... DOMINAȚI

Echipa Cehoslovaciei ne-a dominat prin tehnica rafinată a jucătorilor, dar — mai ales — prin atitudinea noastră de acceptare a dominării. Cu dispozitivul astfel conservat pe toată durata partidei (8, 9 și chiar 10 jucători retrași) nu puteam fi decît dominați masiv. **O dovadă că nu forța de joc a adversarilor ne-a înghesuit atîta vreme în propria noastră jumătate de teren și în fața porții lui Răducanu, ci propria noastră idee de a accepta dominarea o constituie puțina lor capacitate reală, ofensivă și de finalizare.** Dacă echipa noastră ar fi fost înghesuită în careu atîtea minute de o echipă englezească, de pildă, de o echipă în formă masivă, care se bate în fața porții adverse, care are vitalitate, ardoare și sufocă apărarea prin intensitatea valurilor ei de atac, atunci ar fi fost rău de uriașul și talentatul nostru portar.

În treacăt fie spus, cehoslovacii și-au aruncat tot efectivul în atac, fiindcă noi nu i-am obligat aproape de loc să se preocupe și de apărare. Așa se explică că fundașul Dobias a fost unul dintre jucătorii care au măcinat mult din rezistența apărării române. Numeroși telespectatori s-au întrebat, pe bună dreptate, de ce naționala noastră n-a început să atace măcar după jumătate de oră, adică atunci cînd era clar că adversarul nu se află în zi de grație și dă chiar mai multe semne de anemie decît cele observate cu un an în urmă la Guadalajara. Și mai mulți au fost pur și simplu stupefiați văzînd că tricolorii practică același joc de copii care nu înțeleg o situație elementară, după ce Adamec ratase penaltyul și toți coechipierii lui erau cu moralul sfărîmat. Sigur, o asemenea inerție pare aproape imposibil de înțeles, dar ea este totuși plauzibilă, fiindcă echipa noastră nu știe să cînte decît pe o singură strună, în timp ce **o formație cu jucători, posesori ai unor cunoștințe fotbalistice multilaterale este obligată să cunoască, și să aplice două, trei variante tactice, la care apelează în funcție de adversar și de conjunctură în timpul jocului.**

Duminică s-a mai observat diminuarea capacității de luptă a jucătorilor noștri, în comparație cu alte evoluții. **Voința și ardoarea jucătorilor au fost la fel de onorabile ca întotdeauna în ultima vreme. Dar ei n-au mai avut prospețimea din trecut.** Este adevărat că sînt ceva mai uzați, mai obosiți, fiindcă același grup restrîns de oameni are un program foarte încărcat de cîțiva ani de zile. Poate și acest campionat foarte înfierbîntat să le fi consumat o parte din energie. Poate acel formidabil derby, Steaua — Dinamo, disputat doar cu 7 zile în urmă să fi lăsat urme. S-ar mai putea adăuga că, într-un fel, echipa noastră a jucat în 10 oameni. Fiindcă Dumitrache, părăsit de toți acolo, în față, între niște apărători aspri, fără un sprijin, fără un coechipier, pentru o pasă de legătură, a fost, spre regretul lui și al nostru, de multe ori inutil. Un om astfel abandonat este practic extirpat din organismul echipei. Neagu a evoluat și el foarte slab. Un atacant central, tipic dotat pentru prima linie, a fost obligat să joace pe post de extrem dreapta și în fond mijlocaș. Potențialul lui a fost astfel anulat, prin fixare într-un rol inadecvat.

Nu intenționăm să mai intrăm și în alte amănunte, importante, fără discuție, dar cu mai mic efect în bilanțul comportării de la Bratislava, decît problema orientării generale de joc.

Precum s-a mai spus, echipa de fotbal a României păstrează șanse pentru cîștigarea grupei. Dar calea pentru împlinirea unei asemenea aspirații trebuie regîndită, concepția de joc reelaborată, pentru a păstra toate acumulările benefice de pînă acum (capacitatea de apărare) și a adăuga la ele virtuți ofensive, concordante cu posibilitățile reale ale jucătorilor. Să se renunțe la acest corset tactic care împiedică vizibil dezvoltarea echipei. Jucătorii noștri cei mai buni nu mai au complexe de inferioritate în fața nici unui adversar și, prin urmare, antrenorii trebuie să stimuleze această atitudine.

Păstrînd intactă încrederea în virtuțile tricolorilor, sîntem convinși că este necesară elaborarea unui nou plan strategic, bazat pe ideea de echilibru între forța de apărare și de atac, pe un sporit spirit ofensiv. Fără smulgerea din stadiul pe care l-am dori încheiat măcar acum, după Bratislava, șansele noastre în partidele cu Finlanda (deplasare), cu Țara Galilor și cu Cehoslovacia (la București) încep să fie amenințate. Aceste obiective oarecum imediate, precum și necesitatea îmbunătățirii continue a potențialului echipei naționale reclamă măsuri substanțiale din partea F. R. Fotbal, a colegiului central de antrenori și a conducerii tehnice a lotului reprezentativ. Nutrim speranța că ele vor fi luate calm și fără întîrzieri costisitoare.

ÎN DIVIZIA SECUNDĂ

ULTIMA LINIE DREAPTĂ...

Roman deschide scorul pentru Metalul, învingînd parada spectaculoasă a portarului Munteanu. Fază din meciul Metalul — Ceahlăul Piatra Neamț, disputat duminică. Foto: N. DRAGOȘ

● Doar Flacăra Moreni a ieșit din „joc"... ● Avantajul Crișului pare să fie decisiv ● Arbitraje corecte și autoritare ● Meciuri dramatice, dar între limitele fair-playului

Cu 25 de etape parcurse — mai puțin meciul Știința Bacău — A.S.A., amînat pentru astăzi, dat fiind faptul că mureșenii au avut jucători în lotul de tineret — divizia B se pregătește să intre în linia dreaptă a cursei de obstacole.

În ambele serii, la ambii poli ai ierarhiei, încleștarea este titanică, se fac calcule, se cîntăresc ultimele șanse, se speră cu romantism și pasiune, iar Flacăra Moreni — o singură victorie în tot campionatul ! — rămîne indiferentă la această tevatură, căci soarta celei mai vechi echipe din divizia B ([illegible] de ani, fără nici o retrogradare !) este de pe acum pecetluită...

ÎN SERIA I, învingînd o Dunărea Giurgiu în zi proastă — pe un teren aproape impracticabil — Sportul studențesc a redus pînă la două diferențe de puncte față de echipa lui Bone, întreținînd aprinsă flacăra speranței în pătimașul cartier al „Regiei", aflat în prag de examene.

Am fost duminică la Giurgiu. Studenții — cu un Boc care face pași mari spre forma „Lausanne" — au cîștigat pe merit un meci zbuciumat și dramatic, fără să strălucească însă, arătîndu-se — după opinia noastră — încă departe de pretențiile unei eventuale prezențe în divizia A.

Dacă A.S.A. bate astăzi — ceea ce pare să fie foarte greu, în fața unei echipe intrată în „hora" retrogradării —, lucrurile se clarifică. Dacă nu — abia ultimei etape, care programează, la București, confruntarea celor două protagoniste, îi rămîne prilejul de a întoarce cărțile pe față...

La „subsol", ultima duminică a găzduit un derby, Politehnica — Poiana, adjudecat de gazde in extremis (penalty în minutul 77), și patru echipe (Știința, Poiana, Politehnica și Metrom) fac eforturi disperate de a pleca din preajma locului 15. Etapa viitoare avantajează, pare-se, doar pe Poiana, singura care rămîne să joace în fața propriilor suporteri.

Pentru victoria, cu 4—1, în fața unei echipe solide (F.C. Galați), o mențiune specială pentru Metrom, cu ex-stegarul Gane la timonă, care a făcut — după opinia martorilor oculari — o primă repriză sufocantă, cu fotbal de bună calitate, în fața unui adversar adus aproape în situația de groggy.

ÎN SERIA A II-A, izbînzile gazdelor — întrerupte doar de „egalul" de la Sibiu — au reprezentat numitorul comun al unei etape care n-a adus nimic spectaculos, la capătul unor meciuri echilibrate relevînd — parcă — o „uzură" a echipelor din zona „lanternei" (Vagonul, U.M.T., Olimpia Oradea și chiar C.F.R. Arad).

Cele două candidate la promovare — Crișul și Politehnica — aleargă în continuare umăr la umăr, jucînd cînd amîndouă acasă, cînd amîndouă în deplasare, ceea ce nu alimentează credința că doar o minune ar mai putea schimba ceva...

Excepînd aceste două „evadate", restul echipelor din serie se arată de forțe relativ egale (între a patra și a cincisprezecea există doar o diferență de 8 puncte !), pentru supraviețuire fiind angajate — teoretic vorbind — șase echipe. Soarta cea mai ingrată pare s-o aibă, însă, Vagonul (ce s-o fi întîmplat, oare, cu Atodiresei cel de altădată !?), care coboară duminică la Timișoara, pentru meciul cu U.M.T., azi ultima clasată.

În sfîrșit, două constatări îmbucurătoare, prilejuite de ambele serii : arbitrajele s-au dovedit în general competente și autoritare, iar partidele — deși multe disputate pe „muche de cuțit", programate într-o zodie a deciziilor ultime — n-au cunoscut, totuși, nici abdicări de la disciplină, nici durități, nici jucători eliminați.

Duminică, în divizia B, etapa a fost relativ calmă și lipsită de senzațional...

Poate tocmai astăzi, la Bacău, să se consume marea surpriză.

Ov. IOANIȚOAIA

Imagine de la antrenamentul de ieri dimineață al juniorilor portughezi
Foto: T. MACARSCHI

AZI, LA TÎRGOVIȘTE

ROMÂNIA — PORTUGALIA (juniori)

● Cele două echipe s-au antrenat ieri ● Meci de „adio" pentru 8 din cei 11 „tricolori" !

După cum am mai anunțat, astăzi, la Tîrgoviște, se va desfășura partida internațională amicală de fotbal dintre reprezentativele de juniori ale României și Portugaliei, meci de „adio" pentru marea majoritate a jucătorilor noștri, aflați în pragul senioratului, ultim test public pentru fotbaliștii lusitani, înaintea fazei finale a Turneului U.E.F.A.

Iată ultimele noutăți din cele două tabere :

● Oaspeții, sosiți la București luni seara, sînt găzduiți la hotelul „Ambasador", de unde se vor deplasa astăzi la prînz — cu autocarul — spre Tîrgoviște. Marți dimineața, portughezii au efectuat un ușor antrenament pe terenul „Ghencea", după care antrenorul **Peres Bandeira** ne-a comunicat garnitura cu care intenționează să înceapă meciul: FIDALGO — FRANQUE, CASQUINHA, PEREIRA, JAIME (sau RODOLFO), SHEU, ALVES, IBRAIM, GREGORIO, EURICO, NANDO.

Căpitanul echipei este fundașul central Pereira, iar cel mai „bătrîn" jucător al lotului — angolezul Nando, care va juca la Tîrgoviște al 14-lea meci în selecționata Portugaliei. Pereira, Nando și Ibraim sînt jucători activi în prima ligă ; lotul numără 4 fotbaliști de culoare — Nando, Franque și Jordao din Angola, Sheu din Mozambic.

● Juniorii români s-au reunit în cursul zilei de luni la hotelul sportiv de la „23 August", mai puțin Ion Ion, aflat în convalescență după o recentă comoție, și Anghelini, accidentat.

Marți, la ora 11, elevii lui C. Ardeleanu și V. Zavoda au procedat la un scurt antrenament, pe „23 August".

După toate probabilitățile, „tricolorii" vor începe partida de astăzi cu următorul „11" : COSTAȘ — DOBRĂU, SMARANDACHE, SANDU GABRIEL, CIOCÎRLAN, DONOSE, DUMITRIU, SANDU MIRCEA, DĂNILĂ, AELENEI, SZABADOS. După cum se vede, un singur nume nou : extremul stînga Szabados, de la Mureșul Deva.

De remarcat că pentru 8 din cei 11 titulari, meciul de astăzi va fi ultimul în cadrul echipei naționale de juniori (mai au drept de joc încă un an doar **Dumitriu, Aelenei** și **Szabados**), motiv pentru care antrenorii au convocat și cîțiva fotbaliști (Mocanu, Enache, Bedea) născuți în 1954.

● Partida va începe la ora 17 și va fi condusă la centru de **Vasile Dumitrescu**, ajutat la linie de C. Ghenciulescu și Șt. Moisescu.

REP.

F.C. LIÈGE — U.T.A. 1-1 (0-0)

În meciul jucat sîmbătă în Belgia, cu F.C. Liège, U.T.A. a terminat la egalitate : 1—1 (0—0). Scorul l-au deschis arădenii, prin **Axente**, iar gazdele au egalat cu 4 minute înainte de sfîrșitul partidei.

NIȚĂ VA JUCA SÎMBĂTĂ ÎN LOCUL LUI DAN

Antrenorul **Marin Bărbulescu** ne-a informat că în meciul pe care Rapid îl va susține sîmbătă, cu C.F.R. Timișoara, locul lui **Dan**, accidentat în meciul de la Bratislava (și căruia doar luni i se va scoate bandajul gipsat), va fi ocupat de tînărul **Niță**.

AZI, PE MICUL ECRAN

Azi, cu începere de la ora 20,25, vom putea urmări pe ecranele televizoarelor, în transmisie directă de la Atena, finala „Cupei Cupelor" la fotbal, dintre echipele Real Madrid și Chelsea.

„CUPA T. M. B. CU HANDICAP"

În cadrul „Cupei T. M. B. cu handicap" se dispută astăzi pe terenul organizatorilor partida dintre *T.M.B.* și *Steaua.*

Acest joc va începe conform prevederilor regulamentului, prin executarea a două lovituri de la 11 m. în favoarea echipei T.M.B.

Steaua va prezenta formația de bază și va folosi meciul și ca o ultimă verificare în vederea jocului de sîmbătă, cu Universitatea Craiova.

În deschidere, de la ora 15, este programată partida T.M.B. juniori — Steaua tineret.

PENTRU BOX, MADRIDUL E APROAPE

(Urmare din pag. 1)

CAT. SEMIMUSCA. În fruntea listei se situează cu autoritate Aurel Mihai, boxer tînăr, cu mari posibilități de afirmare pe plan internațional. Pentru această categorie, el este foarte puternic, fiind posesor al unei stîngi decisive. Va trebui să folosească însă mai cu economie și mai corect loviturile laterale și mai mult pe cele directe. Ștefan Boboc, Ștefan Băiatu, Remus Cosma sînt boxeri tineri, talentați, în care se pun speranțe justificate.

CAT. MUSCA. Ierarhia clasamentului a suferit o mică modificare. Ocupanții pozițiilor 1 și 2, Constantin Ciucă și Constantin Gruiescu, au făcut schimb de locuri. În timp ce Ciucă se retrage onorabil, după o frumoasă carieră, Gruiescu îi ia locul. Evoluțiile titularului la aceste finale nu constituie motive de deplină încredere. Așa stînd lucrurile, privirile antrenorilor lotului trebuie să se îndrepte și către tînărul elev al lui Ion Dinu, constănțeanul Traian Cerchia, sau către Vasile Ivan. De asemenea, pregătirea juniorilor Marian Lazăr (Cimentul Medgidia), Petre Neagu (Chimia Teleorman), Ștefan Cocioc (Oțelul Galați) trebuie urmărită cu mai multă atenție, astfel ca la această categorie, splendid reprezentată în trecut de Mircea Dobrescu și Constantin Ciucă, boxul românesc să păstreze tradiția frumoaselor performanțe.

CAT. COCOȘ. În afară de Aurel Dumitrescu, aproape nimic ! Forma slabă a campionului și intenția sa de a părăsi categoria cocoș pun în dificultate pe selecționeri. Campionul de juniori la muscă, Dinu Condurat (crescut în greutate), sau Simion Cuțov (dacă va mai rămîne la această categorie), sînt, deocamdată, singurele soluții previzibile pentru München.

CAT. PANĂ. Gabriel Pometcu, noul campion, este un boxer tînăr, cu reale posibilități. Turneele internaționale din R.D.G., cîștigate doi ani consecutiv, alcătuiesc o bună recomandare. Pavel Nedelcea și Octavian Amăzăroaie sînt — ca valoare — în imediata apropiere a campionului. Pometcu va trebui să-și îmbunătățească însă în mod simțitor mijloacele de apărare și loviturile de jos, cu stînga.

CAT. SEMIUȘOARĂ. Scăzînd în greutate, Antoniu Vasile a revenit în mod spectaculos în echipa națională. În meciurile susținute (excepție făcînd doar cel cu Ciochină), el a boxat ca un mare campion. Vîrsta sa însă și uzura în meciurile internaționale scad încrederea antrenorilor lotului în posibilitățile sale de a mai obține performanțe. Meciul excelent realizat de Gheorghe Ciochină în finală, precum și calitățile de care dispune acest tînăr generează speranțe pentru München.

CAT. UȘOARĂ. Aceasta este una dintre cele mai bine reprezentate. Calistrat Cuțov și Paul Dobrescu sînt boxeri tineri, talentați, capabili de mari performanțe. Deși problema viitorului este asigurată (dată fiind tinerețea celor doi), existența unui alt talent, Sandu Mihalcea, se cuvine măcar amintită.

CAT. SEMIMIJLOCIE. Victor Zilberman n-a fost în formă la finalele campionatelor. El rămîne însă un boxer redutabil, date fiind calitățile sale de bun tehnician și de puncheur. Mijloacele lui de apărare sînt încă deficitare. Gheorghe Ene, Constantin Melinte, dar mai cu seamă campionul de juniori Marcel Lupu, (Automobilul Măcin), sînt boxeri care merită mai multă atenție.

CAT. MIJLOCIE MICĂ. Ion Covaci (în declin de formă) și Ion Györffy (de la care se așteaptă cam de multă vreme o ascensiune, măcar ușor continuă) reprezintă cam tot potențialul acestei categorii. Nici la juniori n-am descoperit ceva deosebit.

CAT. MIJLOCIE. Rivalitatea dintre Alec Năstac și Horst Stump s-a încheiat în acest an cu victoria primului. Campionul a evidențiat o mai mare incisivitate în atac. El recepționează însă prea multe lovituri, ceea ce reprezintă un risc enorm pentru un boxer de categorie mare. Sandu Tîrîlă, se anunță un serios pretendent la un loc în echipa pentru J. O. de la München. O frumoasă revenire a marcat și Gheorghe Chivăr. Două elemente de nădejde în rîndul juniorilor : Mircea Simion (Dinamo) și Vasile Croitoru (Metalul).

CAT. SEMIGREA. Vîrsta lui Ion Monea ne face să privim cu oarecare îngrijorare viitorul. Posibilitatea ca el să participe cu succes la Jocurile Olimpice este puțin probabilă. Părăsirea scenei pugilistice de către acest excelent sportiv lasă în urma sa un mare gol. Unele speranțe (nu prea mari) se pot pune în Ion Siliște. Singurul element de perspectivă este campionul juniorilor mici, Gheorghe Matache (Ceahlăul Piatra Neamț). Poate, în viitor, Sandu Tîrîlă va urca la semigrea. Aceasta ar fi soluția rezonabilă care se întrezărește pentru Jocurile Olimpice de la München.

CAT. GREA. Categoria trăiește printr-un singur reprezentant : campionul european Ion Alexe, dar ale cărui posibilități de performanță sînt evidente. În perspectivă, **un junior foarte puternic și bine dotat fizic : Ion Ruicu (U.R.A. Craiova), posesor însă al unei tehnici încă rudimentare.**

AMĂNUNTE ÎN LEGĂTURĂ CU TRAGEREA SPECIALĂ A LUNII MAI LA PRONOEXPRES

Astăzi, va avea loc la București în sala Clubului Finanțe Bănci din strada Doamnei nr. 2, cu începere de la ora 18,30, TRAGEREA SPECIALĂ A LUNII MAI LA PRONOEXPRES. Tragerea va fi radiodifuzată. Panoul cu rezultate va fi televizat în jurul orei 19,10.

Depunerea biletelor cîștigătoare se va face pînă sîmbătă 22 mai 1971, la ora 13,00 în orașele reședință de județ și pînă vineri 21 mai 1971 la ora 13,00 în celelalte localități.

Omologarea cîștigurilor se va face joi 27 mai 1971.

Astăzi și mîine sînt ULTIMELE ZILE în care vă mai puteți depune biletele pentru tragerea Loto de vineri 21 mai 1971. Această tragere beneficiază în afara cîștigurilor în bani și de atractive excursii în GRECIA.

Vă reamintim că excursiile se acordă în cadrul valorii unitare a cîștigurilor la categoria 3 (extragerea I) și categoria C (extragerea a II-a).

Se precizează că în cazul în care valoarea cîștigului este mai mare decît contravaloarea unei excursii (7 000 lei), participantul va primi și eventuala diferență în numerar.

PRONOSPORT

CÎȘTIGURILE CONCURSULUI NR. 20 DIN 16 MAI 1971

CATEGORIA I : (13 rezultate) 1 variantă 50% a 63.762 lei și 5 variante 10% a 12.752 lei ;

CATEGORIA a II-a : (12 rezultate) 20,30 variante a 7.538 lei ;

CATEGORIA a III-a : (11 rezultate) 353,10 variante a 650 lei.

Cîștigul de categoria I 50% a revenit participantului BAICU MIHAI din București.

Rubrică redactată de Loto-Pronosport